

El Periodico Información publicada en la **página 8** de la sección de **Opinión** de la edición impresa del día **01 de septiembre de 2010**

EN LA MORT DE RAIMON PANIKKAR
Josep-Maria Terricabras, IEC
Catedràtic de filosofia de la Universitat de Girona

Demà farà una setmana que va morir Raimon Panikkar als 91 anys, a la seva residència de Tavertet. La seva peripècia vital va ser, doncs, llarga i també complexa, molt plena: capellà catòlic des del 1946, després de passar un temps a l'Opus Dei, Panikkar va desplegar un pensament independent i crític. La seva profundament assumida experiència vital (més de trenta anys en contacte amb l'Índia, més de quinze com a professor als EUA) el va convertir en un dels símbols més destacats de la inquietud espiritual dels nostres temps.

Contrari a qualsevol dogma, a qualsevol visió simplista de la realitat, Panikkar va defensar la unitat de l'experiència personal, que s'havia d'enriquir constantment en el diàleg amb altres experiències i formes de vida. Panikkar era espiritual quan parlava de la matèria i del món. I no deixava de parlar d'això quan es referia a déu, a un déu que en cap cas no quedava lligat exclusivament a una religió, a una època, a una tradició. Perquè també les religions han d'entrar en el camí del diàleg. Segons Panikkar no han d'imposar la veritat, sempre incompleta, de les seves doctrines, sinó que s'han d'exposar perquè, entre totes, puguin afavorir que els humans comparteixin experiències i creixin en saviesa.

Han estat, i continuen essent, milers les persones que, a molts llocs del món, han escoltat la paraula radiant, original, de Panikkar i que n'han llegit els seus escrits. Fa temps que ja s'ha iniciat l'edició de la seva obra completa, en italià i en català. Se n'estan preparant també les edicions anglesa i francesa. Ell mateix era un políglota amb una enorme cultura filosòfica i teològica.

Panikkar ha rebut molts reconeixements. Un dels darrers, el doctorat honoris causa de la Universitat de Girona. Amb la mort de Panikkar som una mica més pobres; amb la seva vida, molt més rics.